

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci **starostlivosti o maloleté deti K. H.**, nar. X a **F. H.**, nar. X, bývajúce u matky a zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, pracovisko Košice IV, deti rodičov Ing. K. H., bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. A. L., advokátkou so sídlom v K., a Ing. Ľ. H., bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. T. P., advokátom so sídlom v K., **o zvýšenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 27P 300/2008, o dovolaní otca maloletých detí proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. júna 2010 sp. zn. 7NcC 10/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní otca maloletých detí proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. júna 2010 sp. zn. 7NcC 10/2010 **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 25. júna 2010 sp. zn. 7NcC 10/2010 rozhodol, že sudkyňa JUDr. D. D. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 27P 300/2008.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie otec maloletých detí. Vytýkal Krajskému súdu v Košiciach, že výrazne si zjednodušil pohľad na dôvody jeho námietky zaujatosti, že nekonfrontoval ním tvrdené skutočnosti s obsahom spisu, nesnažil sa posúdiť, či okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudkyne v konaní, neprekračujú právny rámec ustanovenia § 14 ods. 3 O.s.p. Uviedol, že postup sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach môže požívať ochranu iba v prípade, že je ústavný a zákonný; že namietaná sudkyňa mu svojím postupom podstatne obmedzila možnosť konať pred súdom a tým bolo porušené jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; že táto sudkyňa v konaní nepôsobila nestranne a je z neho vylúčená. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že sudkyňa JUDr. D. D. je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 27P 300/2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o opravnom prostriedku otca maloletých detí, skúmal najskôr, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Dospel pritom k záveru, že vo veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba konanie o dovolaní otca maloletých detí zastaviť.

Z ustanovenia § 16 ods. 1 tretia veta O.s.p. vyplýva, že o tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd v senáte.

V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajský súd v Košiciach ako *nadriadený súd* (nie ako súd odvolací) rozhodol o námietke zaujatosti voči vec prejednávajúcemu sudcovi (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

V ostatne citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vtedy, ak je dovolaním napádané *rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní*. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len právoplatné rozhodnutie *odvolacieho* súdu, teda rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Rozhodovanie krajského súdu o námietke zaujatosti podľa § 16 ods. 1 O.s.p. nemožno považovať (zamieňať) za rozhodnutie odvolacieho súdu. Krajský súd v konaní o námietke

zaujatosťi rozhoduje ako nadriadený súd príslušnému okresnému súdu. Keď rozhoduje o tom, či sudca okresného súdu je alebo nie je vylúčený, koná tak nie na základe odvolania, ale na základe zákonom predpokladaného postupu: sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania veci buď na návrh účastníka súdneho konania (§ 15a O.s.p.), alebo na základe návrhu (oznámenia) samotného sudcu (§ 15 O.s.p.). Rozhodovanie krajského súdu ako súdu nadriadeného sa deje v zmysle organizačných vzťahov vo vnútri sústavy súdov, teda nie v rámci inštančných vzťahov; na tieto zásadné rozdiely napokon veľmi jasne upozornil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 14. januára 2004 sp. zn. III. ÚS 164/03.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o dovolaní, ktorým bolo napadnuté predmetné uznesenie krajského súdu ako *nadriadeného súdu*, lebo sa tu nejedná o rozhodnutie, ktoré by bolo vydané v odvolacom konaní. Treba zdôrazniť, resp. aj zopakovať, že *rozhodnutie* nadriadeného súdu *vydané v konaní o vylúčení sudcu* (§ 16 ods. 1 O.s.p.) je síce rozhodnutie konečné, ale *je vynesené mimo rámca inštančného postupu*; v takomto prípade krajský súd nekonal ani ako súd prvého stupňa a ani ako súd odvolací. Proti takému rozhodnutiu *zákon nepripúšťa* žiadny *opravný prostriedok* (teda ani dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok účastníka; vyslovený záver o chýbajúcej funkčnej príslušnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí preto i v prípade, že podanie - opravný prostriedok by sa neposúdil ako dovolanie, ale ako odvolanie). Ďalším záverom, ktorý z takéhoto stavu vyplýva, je, že nejestvuje žiadny funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto opravnom prostriedku rozhodnúť. Tieto závery sú v úplnej zhode s konštantnou judikatúrou zaujatou k danej otázke (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97, publikované v časopise *Zo súdnej praxe* v čísle vydania /zväzku/ 4 ročník 1998 na strane 81, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo176/2009 z 13. novembra 2009).

So zreteľom na to, že dovolanie otca maloletých detí smeruje proti takému uzneseniu krajského súdu, kde nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

(a ani žiadneho iného súdu) o ňom rozhodovať, nezostalo iné riešenie, než aby pre uvedený neodstrániteľný nedostatok podmienky konania bolo konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p. zastavené.

Výrok o trovách konania je založený na aplikácii ustanovenia § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., lebo konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta